

Jeg synes, at det, der er vigtigt at være opmærksom på, er, at reglerne netop er blevet ændret, og at der er nogle mennesker, der ikke har været opmærksom på, at reglerne er blevet ændret. Det gælder f.eks. i den her konkrete sag.

Derfor er jeg nødt til at spørge: Er der overhovedet ikke mulighed for at udvise medlidenhed, kan man sige, og sige, at den her familie har dummet sig? De var ikke klar over, at man ikke kunne få et visum forlænget, og det betyder altså helt konkret, at der er en mor, der kommer til at føde sit første barn alene. Er der ikke en mulighed for at udvise nåde, kan man sige, i så konkret en sag?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi støder tit på den her problemstilling om grænser. Jeg kunne næsten have lyst til – selv om jeg ikke får lov – at stille spørgsmålet tilbage til fru Elsebeth Gerner Nielsen. Når vi her i Folketinget beslutter, hvornår en lov træder i kraft, er det det tidspunkt, loven træder i kraft på.

Det er faktisk sådan, at man har sagt, at for de ansøgninger om visum, som er indgivet efter den 1. oktober, hvor de nye regler er trådt i kraft og faktisk så også har været kendt et stykke tid, er det altså de nye regler, der gælder. Men der er faktisk også fastholdt den praksis, at der, hvis man har indgivet en ansøgning før den 1. oktober, men nu søger om forlængelse efter den 1. oktober, gås efter de gamle regler. Men vi har været nødt til at sætte en grænse, og den er altså naturlig at sætte der, hvor loven træder i kraft.

Kl. 13.20

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan godt forstå, at det er nødvendigt at holde fast i regler, hvis det er sådan, at man kan sige, at staten har en klar interesse i at holde fast i reglerne. Men jeg kan bare ikke se, hvordan det på nogen måde kan skade den danske stat, at et par får lov til at være sammen i forbindelse med deres første barns fødsel.

Det er en meget, meget vigtig begivenhed for det enkelte par, og samtidig må man prøve at forholde sig til, hvad det kunne betyde for staten. Hvis det kunne betyde, at der var et menneske, der f.eks. kunne få sociale ydelser, få lov til at arbejde eller på anden måde få adgang til vores velfærdssystem, kunne jeg godt se det problematiske i det, men man opnår jo ingen rettigheder overhovedet ved at få forlænget et visum, ingen.

Med andre ord: Mener ministeren ikke, at der trods alt er en modsætning mellem den smerte, man pålægger det enkelte par her, og så den interesse, staten kunne have i, at lovgivningen bare overholdes næsten uanset hvad?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er nødt til at fastholde, at når Folketinget vedtager en lov med nogle rammer for, hvad der skal gælde for, hvornår man kan få visum og i den her sammenhæng også i forbindelse med nogle internationale forpligtelser – vi vil meget gerne være med i Schengensamarbejdet, og det giver også nogle forpligtelser den anden vej – betyder det ikke, at vi så giver en masse forlængelser.

Der er altså sat nogle rammer for, hvornår vi kan give en forlængelse af visum, og der skal være nogle særlige omstændigheder, der gør sig gældende; nogle omstændigheder, som man ikke var klar over ville komme til stede, da man søgte det første visum. Det er altså de rammer, som er fastsat i loven, og som vi også forpligter os på med hensyn til Schengensamarbejdet.

Dem mener jeg som minister at vi er nødt til at holde os inden for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Vi har jo hørt meget om »mennesket før systemet«. Vi har hørt det fra statsministeren, og vi har hørt det fra Venstres ordfører ved åbningsdebatten. Vil ministeren ikke i de her tilfælde, hvor vi snakker om helt konkrete situationer, afgørende øjeblikke i folks liv – her er tale om en fødsel – prøve at redegøre for, hvordan hun mener at man her fra regeringens side praktiserer »mennesket før systemet«? For mig lyder det, som om det her er ren systemtankegang, men der må jo være en linje fra regeringens side. Kunne vi ikke få et indblik i, hvordan det her kan udlægges som »mennesket før systemet«?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det her handler ikke om systemer eller mennesker, men det handler om, at vi også har nogle retningslinjer, som folk kan regne med. Hvis administrationen ovre i ministeriet og i styrelsen skulle gå på – og det er næsten det, jeg synes der bliver lagt op til – det sådan følelsesbaserede, ville vi få en masse problemer. Det tror jeg heller